

odsouzení předního žalobce, ať jest osud žaloby přední jakýkoliv. Když tedy v souzeném případě žalovaný jen námitkou při ústním jednání pod titulem žaloby navzájem žádal v první i ve druhé stolici odsouzení žalobcovo, předsevzal procesní úkon podle zákona nepřípustný, o němž nemělo býti jednáno a rozhodováno, a jenž naopak měl býti jako nehoďící se k dalšímu jednání odmítnut. Z těchto důvodů může sice obstáti rozhodnutí odvolacího soudu, pokud jím rozsudek o t. zv. žalobě navzájem a řízení jemu předcházející byly zrušeny, ale nemůže obstáti, pokud bylo nařízeno, aby první soud jednal »o námitce kompensace« a »samostatně rozhodl o vznesené protipohledávce«, protože žalovaný započtení neuplatnil a protože řádná žaloba navzájem podána nebyla. K tomu poukazuje i rekurs žalobcův, třebaže jinak, žádaje zrušení odvolacího usnesení, neprávem dále žádá, by dovolací soud rozsudek prvního soudu potvrdil, tedy s přeskočením jedné stolice na místě odvolacího soudu o odvolání rozhodl. Za tohoto stavu věci jsou předmětem tohoto sporu jen žalobní pohledávky a jen s hlediska žalobních pohledávek bude rozhodovati o odvolání žalovaného.

Čís. 7351.

Nárok na zajištění věna nelze uplatňovati v nesporném řízení.

(Rozh. ze dne 29. září 1927, R I 738/27.)

Soud první stolice zamítl v nesporném řízení návrh na zajištění věna. Rekursní soud zrušil napadené usnesení i s předchozím řízením pro zmatečnost a poukázal navrhovatele na pořad práva. Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Podle § 1 cís. pat. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák. projednává soud v nesporných soudních věcech jen potud z úřední povinnosti nebo na žádost stran, pokud to nařizují zákony. Vyřízení nároku na zajištění věna není však ani § 1245 obč. zák. ani jiným zákonem odkázáno na pořad práva nesporného, pročez napadené usnesení hoví zákonu a věci. Rekurenti neprávem poukazují k tomu, že zřízení věna děje se cestou nespornou a že proto ani žádost o zajištění věna nelze odkázati na cestu spornou; přezírají, že § 1221 obč. zák. předpisuje, že, dovolávají-li se rodiče nebo dědové a báby své nemohoucnosti, zříditi slušné věno, má soud na žádost snoubenců vyšetřiti okolnosti a určití pak přiměřené věno, nebo rodiče, pokud se týče dědy a báby od toho osvoboditi, čímž zřejmě jest poukázáno na cestu nespornou, kdežto, pokud jde o zajištění věna ve smyslu § 1245 obč. zák., ani tento ani jiný zákon projednání této věci v nesporné cestě nenařizuje.